

ban, hogy minél jobban sújtanak a nehéz idők, annál mélyebbre válik a hitünk — miként az óceán hullámai is akkor válnak a legmagasabbakká, amikor a legerősebben fúj a szél.

A béke érdekében kifejtett munkásságunk előtt számos út áll nyitva a világbéke akadályainak elhárításához, a nemzetközi feszültséget enyhítő tárgyalások folytatásához. Számunkra azonban az a legfontosabb, hogy miként szabadulhatunk meg az előítéletek, az önzés és a kizárólagos ítélkezés szemléletétől, mely oly sok embert jellemez. Noha a modern tudomány olyan eszközöket adott, melyekkel előre jelezhető, hogy hol lesz földrengés vagy tájfun, képtelenek vagyunk a földrengés vagy tájfun óriási romboló energiáit szabályozni. Az ilyen természeti katasztrófákkal egybevetve a háború és a béke az emberi erőfeszítések alkotásai, ezért tehát képesek kell legyünk a háborúk elhárítására és szabadon választhatjuk a békét. Mégis egyre háborúk követik egymást az emberiség történelmében.

Válság van számos területen: nukleáris fegyverkezés, energia- és élelmezési válság. Az ilyen válságok azonban elkerülhetők, ha az emberekben él az egymás iránti könyörület. Azonban úgy vélem, hogy korunknak legnagyobb válságát az a tény képezi, hogy az emberiség fennmaradásához elengedhetetlenül szükséges mások iránti könyörület hiányzik, kiveszett az emberek lelkéből.

Számunkra ma elsőrendű fontosságú az, hogy az IARF szervezet útján tovább erősítsük a testvériséget a vallásos emberek között, és korunknak legnagyobb válságával szembenézve, segítve minden vallásközösséget, terjesszük az isteni szeretetről és jóakaratról szóló tanításokat. Mindannyian hisszük, hogy nagy célunkat, a világbékét meg tudjuk valósítani; hiszem, hogy az 1982. év során minden erőfeszítést megte-
szünk ennek érdekében.

Dr. NIKKYO NIWANO
az IARF elnöke

MÁRCIUS 8.

Március 8, a Nők Nemzetközi Napja: társadalmi és családi ünne-
pünk. Ezen a napon társadalmunk köszönti a nőket, nagyrabecsülését fejezi ki azért az áldozatos és nagyértékű munkáért, amellyel ápolják és fenntartják a családi otthon melegét, életet adnak, s nevelik az ország újabb nemzedékeit, és helytállanak a gazdasági-társadalmi tevékenység valamennyi területén.

A nőnap alkalmával megelégedéssel vesszük számba, mi minden történt országunkban a nők érvényesülése, a nemek közötti egyenjogúság biztosítása érdekében. Megelégedéssel állapíthatjuk meg, hogy hazánk megszüntetett minden korlátot a nők szakmai, politikai és társadalmi érvényesülésében. Minden kapu nyitva áll előttük tehetségük, szorgalmuk, alkotó készségük gyümölcsöztetésére, személyiségük szabad kibon-

takoztatására, hogy munkájuk és alkotó képességeik arányában elfoglalják a társadalomban őket megillető helyet.

Alkotmányunk, törvények és szabályozó rendelkezések egész sora szavatolja a nők védelmét és következetes érvényesülését a gazdasági-társadalmi élet összes szektoraiban. Törvénykezésünk különleges szabályozásokkal gondoskodik az anya- és gyermekvédelemről, a dolgozó nők megfelelő élet- és munkafeltételeiről.

Ismeretes, hogy a nők megkülönböztetett mértékben járulnak hozzá az anyagi termelés fejlesztéséhez, a tudomány, a művészet és a kultúra felvirágoztatásához. S ezzel egyidejűleg mint anyák és nevelők fontos szerepet töltenek be az ifjú nemzedék nevelésében. Köztudott, hogy az ország lakosságának 51 százalékát a nők teszik ki. Olyan arány ez, mely eleve meghatározza fontos szerepüket az élet minden területén. Elegendő arra gondolnunk, hogy a dolgozó személyzet mintegy 44 százalékát a nők képviselik a mezőgazdaságban, egyes iparágakban, oktatásban és egészségügyben; az áruforgalmazásban és szolgáltatásokban pedig éppen-séggel ők jelentik a döntő többséget. Jelenlétük azonban korántsem korlátozódik mennyiségi mutatókra. Az utóbbi évtizedben minőségi lépést tettünk előre a nők nagyarányú előléptetésében. Múltán állíthatjuk, hogy a világ egyetlen országában sem vesznek részt olyan mértékben, vezető beosztásban a nők, mint nálunk. Jogosan állapíthatta meg köztársaságunk elnöke, hogy társadalmunk „nagyra értékeli a nők áldozatkészségét, hozzájárulását az anyagi termelés és a szellemi élet terén kitűzött feladatok megvalósításához, az ifjú nemzedék neveléséhez, az egész társadalom vezetéséhez“.

Március 8-át a tiszteletadás és elkötelezettség jegyében ünnepeljük, hogy a nők szívvel-lélekkel részt vesznek az 1982. évi terv teljesítésében, és küzdeni fognak a béke ügyének előmozdításáért, gyermekeink biztos jövőjéért, és egy jobb világ megteremtéséért.

TANULMÁNYOK

Dr. KOVÁCS LAJOS

EGYÜTT A SZOLGÁLAT ÚTJÁN AZ EMBERÉRT

Püspöki jelentés az 1981. február 14 — 1982. február 15 közötti időben végzett munkáról

Egy esztendő fontosabb püspöki ténykedéseiről való rövid beszámolómban mindenekelőtt a brassói egyházközségben 1981. február 28—március 1 napjain tartott Zsinati Főtanácsról szeretnék megemlékezni.

Egyházunk több mint 400 éves történetében a négy évenként vidéki egyházközségekben tartott Zsinati Főtanácsok jelentős eseményeknek bizonyultak. Azok közül jónéhány hosszú időre emlékezetes maradt, és sok esetben meghatározta egyházunk életének alakulását. Elmondhatjuk, hogy a brassói Zsinati Főtanács is felsorakozott egyháztörténetünk kiemelkedő eseményei közé, és mindannyiunknak a lelkében hosszú ideig emlékezetes marad, akik azon részt vehettünk, és onnan egyházunk iránti ragaszkodásunkban megacélozódva, hitünkben megszentelődve, hivatásstudatunkban megerősödve távozhattunk. Illesse e helyről is a brassói egyházközség egyházi és világi vezetőit és buzgó áldozatkész tagjait elismerés és köszönet a minden tekintetben eredményes zsinat megrendezéséért.

1. Személyi változások

a) Egyházi központunkban a legutóbbi Főtanács óta annyi változás történt, hogy Kovács Lajosné, Vaska Klára, aki 1977. május 1-től gépirónői minőségben félnormás alkalmazásban volt, 1982. január 1-től kezdődően nyugdíjba vonult. Helyét nem töltöttük be.

b) A december 8-án Kolozsváron tartott kolozs-tordai egyházkör rendkívüli közgyűlése Pál András ny. középiskolai tanárt köri felügyelő gondnoknak választotta. Újonnan választott felügyelő gondnok atyánkfiaát tisztségében szeretettel köszöntjük, és egyházunk előmeneteléért végzendő további buzgó munkásságára Isten áldását kérjük. Nyugalomba vonult Márton Sámuel atyánkfianak hűséges, pontos, lelkiismeretes munkájáért köszönetet mondunk.

c) 1981. február 15. óta az alábbi kinevezéseket eszközöltem:

— Fekete Dezső felsőrákosi lelkészt április 1-től Árkosra, Kotecz József székelykáli lelkészt szeptember 1-től Felsőrákosra helyeztem át.

— Várady Zoltán gyakorló segédlelkészt szeptember 1-től Iklandról áthelyeztem a lókodi egyházközségbe.

— Balázs Sándor marosvásárhelyi segédlelkészt október 1-től rendes lelkésznek kineveztem Székelykálba.

— Szász Ferencet október 1-től kineveztem gyakorló segédlelkésznek Marosvásárhelyre.